

LUNDS
UNIVERSITET

Att förstå HIV/AIDS-problematiken hos kvinnor utifrån ett institutionellt perspektiv med feministisk twist

-En textanalys av *"Agenda for Accelerated Country Action for Women, Girls, Gender Equality and HIV – Operational plan for the UNAIDS action framework: addressing women, girls, gender equality and HIV"*

Fanny Fällby

Avdelningen för mänskliga rättigheter
Historiska institutionen
Kurskod: MRSG31
Termin: HT-terminen 2014
Handledare: Rouzbeh Parsi och Linde Lindkvist

Omfång: Antal ord (10000-15000)

Abstract

En uppsats som undersöker innehållet i *"Agenda for Accelerated Country Action for Women, Girls, Gender Equality and HIV – Operational plan for the UNAIDS action framework: addressing women, girls, gender equality and HIV"* och tolkar det genom en institutionell teori med komplement av ett feministiskt perspektiv. Resultatet blir att bristen hos agendan kan förklaras genom institutionella begrepp så som organisatoriska miljöer, teknik, mål och struktur. Samtidigt finnes en intressant gemensam nämnare hos det feministiska begreppet gender mainstreaming och komplexiteten bland de institutionella begreppen. Agendans bristfällighet beror på att hierarkier är icke kompatibla med den rådande strukturen inom UNAIDS som producerat agendan vilket samtidigt gör att de anställda arbetar mot ett helt andra individuella mål än det gemensamma målet för organisationen och att okunskapen växer inom organisationen.

Nyckelord (5-10 stycken): Gender mainstreaming, Dual Feminisation, Institutionaliserings, HIV/AIDS, UNAIDS

Innehållsförteckning

1	INLEDNING	1
1.1	PROBLEMFÖRMULERING, SYFTE OCH FRÅGESTÄLLNINGAR	2
1.2	MATERIAL OCH AVGRÄNSNINGAR	4
1.2.1	PRIMÄR- OCH SEKUNDÄRMATERIAL	7
1.2.2	KÄLLKRITIK	9
2	TEORI OCH METOD	11
2.1	TEORI	11
2.2	METOD	14
3	LITTERATURÖVERSIKT OCH TIDIGARE FORSKNING	19
4	ANALYS OCH DISKUSSION	26
4.1	ANALYS	26
4.2	DISKUSSION OCH RESULTAT	34
	REFERENSER	39

1 Inledning

För oss i västvärlden kan HIV/AIDS-problematiken kännas avlägsen och irrelevant, men faktum är att förra året 2014 dog omkring 1,2 miljoner¹ människor av AIDS. Av de 1,2 miljoner människorna var 420 000 kvinnor. Trots att de kvinnorna utgör en minoritet av dödsantalet har ny forskning inom HIV/AIDS-kontexten insisterat på att mer forskning kring kvinnor inom HIV/AIDS-kontext behövs. Forskning visar på att kvinnor som smittats av HIV/AIDS oftast blir identifierade som mödrar eller sexarbetare vilket skapar en missvisande bild av verkligheten² då det är fler identitetsgrupper som blir smittade. Det ska dock inte förbises att dessa grupper blir mer smittade än andra; Forskare belyser också bland annat okunskapen om i vilken utsträckning som kvinnor överrepresenterar smittstatistiken i specifika grupper, som då till exempel sexarbetare där kvinnor har 13,5 procent högre chans att bli smittade än andra kvinnor.³ Det är alltså ytterst viktigt att alla kvinnor får en plats i HIV/AIDS-forskningen.

UNAIDS har försökt att uppmärksamma alla kvinnor och flickor inom HIV/AIDS-kontexten genom ”*Agenda for Accelerated Country Action for Women, Girls, Gender Equality and HIV – Operational plan for the UNAIDS action framework: addressing women, girls, gender equality and HIV*”. Det är ett dokument med syfte att påverka aktörer till att handla i en genusmedveten inriktning. Trots detta har agendan mött kritik från flera olika håll för att brista i praktiken⁴ på grund av flera olika anledningar som intersektionalitetsbrist och okunskap.

¹ UNAIDS, unaidsinfo, 2014, <http://aidsinfo.unaids.org/#> (Hämtad 2015-0813)

² Shannon Olinyk, Andrew Gibbs & Catherine Campbell (2014) Developing and implementing global gender policy to reduce HIV and AIDS in low- and middle -income countries: Policy makers’ perspectives, African Journal of AIDS Research, 13:3, 197-204, DOI: [10.2989/16085906.2014.907818](https://doi.org/10.2989/16085906.2014.907818), s. 198-200

³ International AIDS society, The gender gap into HIV response: Let’s look beyond the obvious, 2013, <http://blog.iasociety.org/post/2013/03/08/The-Gender-gap-in-the-HIV-response-Lete28099s-look-beyond-the-obvious.aspx> (Hämtad 2015-08-13)

⁴ Shannon Olinyk, Andrew Gibbs & Catherine Campbell (2014) Developing and implementing global gender policy to reduce HIV and AIDS in low- and middle -income countries: Policy makers’ per-

Med den här uppsatsen söker jag efter andra möjliga förklaringar på varför ”*Agenda for Accelerated Country Action for Women, Girls, Gender Equality and HIV – Operational plan for the UNAIDS action framework: addressing women, girls, gender equality and HIV*” brister i praktiken. Istället för att sätta feminismen i fokus använder jag det istället som komplement till en institutionaliseringsteori. Trots att det feministiska perspektivet bidrar till flera förklaringsfaktorer hittar jag nya möjliga förklaringar till ineffektiviteten.

1.1 Problemformulering, syfte och frågeställningar

I följande avsnitt kommer problemformuleringen att presenteras baserat på litteraturoversikten som behandlas tydligare i avsnitt 3 Litteraturoversikt och tidigare forskning. För att besvara problemformuleringen redogörs för min huvudfrågeställning vilken kommer att vara grunden för mina val av material, teori och metod. Vidare presenteras underfrågeställningar baserade på mitt metodval för att underlätta besvarandet av huvudfrågeställningen.

AIDS/HIV-kontexten i Afrika och dess problematik är ett omdiskuterat ämne som flera forskare har spekulerat i. Kvinnors utsatthet har debatterats, men också mäns åsidosättning har uppmärksamats.⁵ Trots att kvinnor inte utför en majoritet av de drabbade visar tendenser på att kvinnor står inför större risk att bli drabbade i specifika kontexter. För att undersöka detta har forskningen inom HIV/AIDS-kontexten fått ett breddat feministiskt perspektiv som undersöker bland annat HIV/AIDS-problematiken på regional till internationell nivå, institutionella system, kvinnas identitetsroll och relevanta begrepp så som ”gender mainstreaming”. Under mitt arbete och informationssökning har jag hittat vad jag anser som en gemensam nämnare bland de flesta av olika problemformuleringar; Dokument, agendor, utlåtanden, löften etc. som lovar att förbättra kvin-

spectives, *African Journal of AIDS Research*, 13:3, 197-204, DOI: [10.2989/16085906.2014.907818](https://doi.org/10.2989/16085906.2014.907818) s. 199.

nors situation i HIV/AIDS-kontexten har inte den slagkraft som teoretiskt utlovas, i praktiken. Jag upplever en återkommande brist mellan det teoretiska verktyget och den praktiska verkligheten i den forskningsöversikt som jag behandlar.

Då jag inte har funnit någon lovande förklaring till varför det här tomrummet i det rådande forskningsläget finns, är det mitt syfte att försöka bidra till detta. Jag vill med min uppsats, i den minimala skala som en b-uppsats tillåter, hitta någon typ av faktor som kan bidra till en möjlig förklaring till varför arbetsinsatserna brister. För att uppnå mitt syfte har jag valt att avgränsa mitt forskningsområde till vad som sägs och inte i agendan ”*Agenda for Accelerated Country Action for Women, Girls, Gender Equality and HIV*”, som beskrivs utförligare under avsnittet 1.2 Material och avgränsningar, samt om uppbyggnaden av agendan har kunnat påverka dess slagkraft. I min undersökning ska jag utföra en textanalys av mitt primärmaterial för att förstå vad som egentligen sägs i agendan, vilket senare kommer att analyseras utifrån en institutionell organisationsteori tillsammans med ett feministiskt sekundärmaterial. Genom att undersöka primärmaterialens textspråk ner till grunden är det enligt min förhoppning att förståelsen för agendans verkliga slagkraft ska kunna öka och på så vis bidra till forskningsläget.

För att undersöka problemformuleringen och uppnå mitt syfte kommer uppsatsen att besvara denna frågeställning:

- Vad är det som står i ”*Agenda for Accelerated Country Action for Women, Girls, Gender Equality and HIV – Operational plan for the UN-AIDS action framework: addressing women, girls, gender equality and HIV*” och hur kan det tolkas utifrån en institutionell förståelse?

För att besvara min huvudfrågeställning och framförallt för att undersöka texten grundligt har jag valt flera underfrågor som verktyg utifrån min valda metod. Dessa frågor syftar till att besvara första delen av min frågeställning som lyder: ”Vad är det som står i ”*Agenda for Accelerated Country Action*”. Dessa underfrågor kommer att förklaras grundligare i ” avsnittet 2.2 Metod.

- Vad är det som sägs?

- Hur sägs det?
- Vad är det som inte sägs?
- Hur samverkar dessa?

Som komplement till underfrågorna från metoden väljer jag också att ha två underfrågor som syftar till mitt teoretiska perspektiv: *”Bridging the gap: international organizations as organizations”* samt mitt sekundärmaterial: *”The Dual Feminisation”*?. Det är enligt min mening nödvändigt för att kunna besvara min huvudfråga på ett mer multidimensionellt vis.

- 1) Hur kan metodfrågornas svar utvärderas utifrån *”Bridging the gap: international organizations as organizations”*?
- 2) Hur svaret på fråga 1) kompletteras med *”The Dual Feminisation”*?
- 3) Vad finns det för problematik utöver metodfrågornas resultat enligt *”The Dual Feminisation”*?

1.2 Material och avgränsningar

Detta avsnitt ämnar till att förtydliga val av material och vilka avgränsningar jag har valt att göra. Först presenteras primärmaterialet utförligt, med fokus på vad jag kallar för materialets ”huvuddel”. Därefter förtydligar jag vilka avgränsningar som har gjorts och motiverar mina avgränsningsval av.

Primärmaterial:

Agenda for Accelerated Country Action for Women, Girls, Gender Equality and HIV

Det primärmaterial som jag har valt att analysera i min uppsats är ett regelverk från UNAIDS kallat: *Agenda for Accelerated Country Action for Women, Girls, Gender Equality and HIV - Operational plan for the UNAIDS action framework:*

addressing women, girls, gender equality and HIV”⁶. Regelverket fokuserar i huvudsak på tre olika problem för HIV-drabbade kvinnor och flickor; 1. att förstå effekten av HIV-epidemin för kvinnor, 2. att omformulera politiska överenskommelser och antaganden för att kunna uppfylla kvinnors och flickors behov med större effekt på en högre politisk nivå och 3. att förändra den miljö för kvinnor och flickor som begränsar deras rättigheter och behov i en HIV-kontext.⁷ Med fokus på dessa tre problem redogör rapporten för sex genomgående principer; användningen av en mänskliga-rättigheter-aspekt, deltagande, bevisgrundade och etiska svar, partnerskap⁸, engagera män och pojkar och ett starkt ledarskap⁹. Dessa principer bidrar till en kontextuell förståelse av rapportens huvuddel.

Huvuddelen av rapporten behandlar varje tidigare nämnt problem i tur och ordning genom att först redogöra om problemet följt av en rekommendation. Rekommendationen som UNAIDS föreslår argumenterar regelverket sedan för genom att presentera ett tänkt resultat, vilka handlingar som krävs för att uppnå resultatet och vilka aktörer som UNAIDS anser ansvariga, alternativt skulle ha en stor påverkan på resultatet.¹⁰ Utöver huvuddelen innehåller ”*Agenda for Accelerated Country Action*” ett avsnitt som fokuserar ytterligare på aktörers ansvar samt dess skyldighet att rapportera om framsteg och förslag på monitoreringen av rapportens rekommendationer.¹¹ Rapporten ger dessutom uppmaningar om vad som bör hända efter agendans implementering¹² i samhörighet med dess syfte som UNAIDS tydligt presenterar genom hela rapporten. Syftet är att den här rapporten ska fungera som ett komplement till det tidigare ramverk som har getts ut av UNAIDS: ”*UNAIDS Action Framework 2009-2011, Joint Action for Results*” vilken bidrar med mer generella, övergripande strategier. ”*Agenda for Accelerated Country Action*” fokuserar istället på att tillhandage ett ramverk specifikt för

⁶ * ”*Agenda for Accelerated Country Action for Women, Girls, Gender Equality and HIV – Operational plan for the UNAIDS action framework: addressing women, girls, gender equality and HIV*” kommer fortsättningsvis att kallas för ”*Agenda for Accelerated Country Action*”.

⁷ UNAIDS (Joint United Nations Programme on HIV/AIDS). 2012. Global HIV/AIDS Response: Progress report 2011. Geneva: UNAIDS., s. v.

⁸ Ibid., s. 4.

⁹ Ibid., s. 5.

¹⁰ Ibid., s. 7.

¹¹ Ibid., s. 21.

¹² Ibid., s. 22

konkreta handlingar för att lösa den problematik som tidigare funnits med att praktisera ”UNAIDS Action Framework 2009-2011, Joint Action for Results” som är mycket teoretiskt.¹³ Det är dock viktigt att poängtera, vilket UNAIDS också gör, att ett ramverk för den här typen av situation som är varierande utifrån kontext är svårt att skapa utan att det blir teoretiskt.

Avgränsningar

Jag har valt att avgränsa min undersökning till den del som jag tidigare har kallat för ”huvuddelen”, vilken jag kommer att redogöra för ytterligare här efter; Huvuddelen är uppbyggd efter de tre problem som UNAIDS har adresserat som mest prioriterade: 1. Att förstå effekten, 2. Att omformulera överenskommelser och 3. Att förändra miljön. Dessa tre problem fungerar som huvudrubriker under vilka UNAIDS kort redogör för problemsituationen samt indikerar på varför problemet bör prioriteras. Efter redogörelsen presenterar rapporten en rekommendation för att lösa just det problemet som har redogjorts samt föreslår ett hypotetiskt resultat som den specifika rekommendationen kommer att resultera i. För att uppnå resultatet och rekommendationen uppger rapporten x antal handlingar som bör behandlas utav specifika aktörer som UNAIDS också namnger under en senare rubrik. Varje rekommendation kan ha flera resultat som följer samma rubricering.

Mitt val av avgränsning har jag gjort på grund av den konkretisering som jag anser att huvuddelen bidrar med. För att kunna besvara min frågeställning och uppnå mitt syfte är det av stor vikt att mitt primärmaterial inte är alltför abstrakt. Jag anser det mer komplicerat att analysera ett abstrakt material som ska tillsättas i praktiken då min hypotes är att resultatet kommer att grundas på materialets bristande funktionalitet just på grund av det abstrakta. Genom att välja ett mer konkret material öppnar jag upp för fler möjligheter att få en så träffande analys som möjligt.

¹³ Ibid., s. 2.

1.2.1 Primär- och sekundärmaterial

Det sekundärmaterial som jag har valt att använda i min uppsats är skapad av Sophie Harman och kallas för ”The Dual Feminisation”. Själva artikeln som Harman har skrivit om ”The Dual Feminisation” tar upp flera problem som jag anser relevant för det rådande forskningsläget och därför redogör jag också för hennes artikel under avsnittet 3 Litteraturoversikt och tidigare forskning. I det här avsnittet kommer jag dock att fokusera på vad det är i Harmans teori som jag specifikt kommer att använda mig av i min egen undersökning.

Just konceptet ”The Dual Feminism” syftar på en dubbelsidig feminism som Harman anser viktig att uppmärksamma, speciellt hos olika maktorgan.¹⁴ Istället för att endast fokusera på den ”traditionella” synen inom feminismen, den som lägger fokus på socio-ekonomiska rättigheter och biologiska skillnader¹⁵, belyser Harmans teori problematiken för kvinnor inom regeringsmakter och maktorgan. Hon menar att kvinnor hamnar i en underposition inom dessa maktorgan som inte tidigare har uppmärksammats. Enligt Harman befinner sig kvinnor på högt uppsatta positioner oftast också i en underposition i jämförelse med männen. Detta fenomen förklarar Harman med att kvinnan har en påtvingad identitet som ”carer” och utnyttjas därför som en länk mellan maktorganet och kvinnor på gräsrotsnivå.¹⁶ Den här påtvingade identiteten som ”carer” kommer jag att leta efter i mitt primärmaterial för att se om det finns tendenser för Hartmans resonemang vilket förhoppningsvis skulle kunna visa en bidragande faktor till att ”*Agenda for Accelerated Country Action*” inte har haft den slagkraft som den lovar.

Harman diskuterar också förhållandet mellan kvinnors underminerande position i samhället och den rådande kontexten. Hon poängterar den rådande kontextens betydande roll för kvinnors situation och påvisar det samband som bland annat brist på utbildning kan ha med HIV-spridningen bland kvinnor.¹⁷ De faktorer som Harman tar upp i detta avseende som jag kommer att granska mitt primärmaterial

¹⁴ Harman Sophie, The Dual Feminisation of HIV/AIDS, Globalizations, Vol 8, No. 2, pp. 213-228. s. 218.

¹⁵ Ibid. s. 214.

¹⁶ Ibid. s. 221.

¹⁷ Ibid. s. 214-215.

efter är: kvinnors äganderätt, kvinnors ekonomiska situation och som jag tidigare nämnt kvinnors möjlighet till utbildning.

Utifrån sin teori har Harman utpekat tre förekommande problem som är betydande för att olika dokument som ska förbättra kvinnors situation i HIV/AIDS-kontexten inte fungerar i den mån de lovar: ”gender mainstreaming”, ”politics of absence” och ”sidelining of gender expertise”¹⁸ Bakgrunden till dessa begrepp beskriver jag närmare i avsnittet 3 Litteraturoversikt och tidigare forskningsläge, men jag kommer följande att förklara själva problematiken inom begreppen då de är viktiga i min analys.

Enligt Harman är det viktigaste problemet inom ”gender mainstreaming” att begreppet används utan någon specifik definition eller med tydliga riktlinjer för hur ”gender mainstreaming” ska uppnås. Begreppet kan då användas för att få det att se ut som att organet bakom agendan arbetar för kvinnors situation, när organet i själva verket inte gör det.¹⁹ ”Politics of absence” innebär att kvinnor bör engageras i politiska beslut, men utan inställningen att en kvinnas medverkan automatiskt löser kvinnors problem på gräsrotsnivå.²⁰ Det sista problemet ”sidelining of gender expertise” syftar på den problematik som uppkommer då institutionella system inom maktorganet tillåter genuskompetens hos tjänstemän gå till spillo då de arbetar inom ett annat område.²¹

Harmans tre problem ”gender mainstreaming”, ”politics of absence” och ”sidelining of gender expertise” kommer jag att leta efter i mitt primärmaterial. Det är enligt min uppfattning att Harman har lyckats med att identifiera tre återkommande problem hos maktorgans agendor mot HIV/AIDS-spridningen hos kvinnor som troligtvis kommer att kunna återfinnas i mitt primärmaterial. Genom att använda ”The Dual Feminisation” hoppas jag kunna hitta faktorer som kan bidra till att uppnå syftet med min uppsats.

¹⁸ Ibid. s. 218.

¹⁹ Ibid., s. 220.

²⁰ Ibid., s. 222.

²¹ Ibid., s. 225.

Jag vill dock poängtera att de olika problem som jag nu har redogjort för min applicering på primärmaterial inte nödvändigtvis kommer att appliceras på varje vald del ur primärmaterialiet. Problemen kommer att diskuteras utifrån relevans i förhållande till primärmaterialiet vilket presenteras i analysavsnittet. Trots att det finns en risk att samtliga problem som Harman föreslår inte går att finna i primärmaterialiet anser jag hennes teori som ytterst relevant för min undersökning. Det är viktigt att vara medveten om att Harmans teori är en helhetsteori som presenterar ett unikt feminsitiskt perspektiv som tar hänsyn till den institutionella delen av maktorgan, samt de biologiska och socia-ekonomiska faktorerna. Just därför vill jag påstå att Harmans teori är lämplig för min frågeställning, syfte och problemformulering

1.2.2 Källkritik

När jag analyserar mitt primärmaterial är jag medveten om att det finns en viss källkritisk problematik. En kritik är den som jag tidigare har nämnt i mitt avsnitt ”Material och avgränsningar”, att det är svårt att skapa ett ramverk som ska passa alla typer av kontextbaserad situation. Trots att UNAIDS själva erkänner denna kritik i själva rapporten går det inte att förbise. Kontexten är ofta något som ska beaktas källkritiskt, vilket också är fallet med det här materialet. *“Agenda for Accelerated Country Action”* är skrivet av en organisation som likt alla andra har egenintressen, därför är det viktigt att vara uppmärksam på ordval och eventuell ”finpolering” av texten. En organisation som sätter sitt eget namn på en rapport vill inte att rapportens funktionalitet ska brista och argumenterar därför mot detta. Jag ser det dessutom som en kritik att rapporten inte innehåller några andra referenser än till tidigare dokument från UNAIDS och UN. Risken att de valda dokumenten redan är vinklade är stor och bidrar inte med någon utomstående kritik från en aktör med andra intressen.

Jag är också medveten och kritisk till min egen roll som uppsatsskrivare då min metod tvingar mig att göra subjektiva bedömningar utav vad som ska tolkas. För att förhindra att ”se det jag vill se” har jag läst mina material flera gånger under

tidsperioden för uppsatsen för att få ett så legitimt resultat som möjligt. Detta behandlas dock utförligare under 2.2 Metod, validitet och reliabilitet.

2 Teori och metod

2.1 Teori

Nedan kommer jag att presentera min valda teori. Detta kommer att göras utifrån en kort presentation av författarnas syfte med sin artikel som behandlar teorin. Efter kommer jag att stapla upp relevanta begrepp utifrån teorin som kommer att vara användbara i min undersökning. Avslutningsvis diskuteras varför just den här teorin är lämplig för min problemformulering och frågeställning, specifikt i hänsyn till att UNAIDS är ett United Nations-organ.

Gayl D. Ness och Steven R. Brechin har skrivit en vetenskaplig artikel ”Bridging the gap: international organizations as organizations” som behandlar gapet mellan IGOs (international governmental organisations) och INGOs (international non-governmental organisations). De menar att det finns ett gap mellan den sociologiska teorin och internationella relationer som har försökt förklara internationella organisationers beteenden. För att minska avståndet mellan teorierna försöker Ness och Brechin att kombinera de till en egen teori. Detta gör de genom fyra olika verktyg²²: *organisatoriska miljöer, teknologi, mål och struktur*. Nedan kommer de olika verktygen att förklaras för sig.

Organisatoriska miljöer

Den sociologiska teorin förklarar organisatoriska miljöer; Organisationer är väl integrerade i miljön, vilket ger arbetarna i organisationen möjlighet att använda organisationen till sina egna behov. Detta resulterar i att ett miljöombyte genom tid förändrar vilka arbetare som organisationen attraherar, då miljön speglar vilka behov som organisationen

²² Gayl D. Ness och Steven R. Brechin; Bridging the gap: international organizations as organizations; International Organizations 42, 2, 1988, pp. 245-273, s. 248.

kan fylla. Då arbetarna sätts i större rulljans än själva organisationens gemensamma mål tenderar organisationer att i praktiken arbeta mot ett annat mål än det uttalade.²³

Det finns två typer av organisatoriska miljöer: generella och specifika. Den generella miljön syftar till miljön som påverkar alla internationella organisationer medan den specifika är unik för den enskilda internationella organisationen och avgörs beroende på vilket ämne som organisationen behandlar.²⁴ I den generella miljön använder sig IGOs ofta av konferenser, producera agendor, utveckla informationsdata och föreslå resolutioner för att legitimera sitt arbete och skaffa sig autonomi bland suveräna stater. Att en autonomisk IGO med arbetare som följer sina egna mål snarare än organisationens blir problematiskt för den världsliga integrationen stater emellan.²⁵

Teknologi

Vad som menas med teknologi är i det här avseendet inte bara teknisk utrustning utan också färdigheter, kunskap, anställda, strategier och approacher. Hur dessa samverkar är vad som utgör kärnteknologin i organisationen, vilket också avgör vilken typ som organisationen tillhör. Utöver kärnteknologin kan annan teknologi också återfinnas i de organisatoriska miljöerna. Alltså överlappar verktygen organisatoriska miljöer och teknologi varandra genom att exempelvis en färdig agenda (teknologi) används av stater eller andra organisationer (organisatorisk miljö).²⁶ Teknologin är dessutom sammanhängande med organisationens struktur och prestationsförmåga. Desto högre teknologi som finns inom en organisation, desto mer komplicerad struktur krävs vilket resulterar i en kvalitativ prestationsförmåga. Detta konkretiseras vanligtvis i form av hierarkier.²⁷

En central del i teknologiverktyget inom internationella organisationer är monitorering. Monitorering är högst nödvändig för internationella organisationers prestation, dock är organisationerna beroende av att nationella aktörer själva underhåller monitoreringen vilket förhindras på grund av rädsla för nationell konflikt.²⁸

²³ Ibid., s. 246-247.

²⁴ Ibid., s. 251.

²⁵ Ibid., s. 252.

²⁶ Ibid., s. 256.

²⁷ Ibid., s. 256-257.

²⁸ Ibid., s. 262.

Mål

Som tidigare nämnt under "Organisatoriska miljöer" finns det individuella mål hos arbetarna inom organisationen som inofficiellt kan föregå organisationens mål, men Ness och Berchin lyfter också fram annan problematik med mål. Det är centralt att se vem som bestämmer målen och också vara medveten om att målen förhandlas fram. Dessutom är majoriteten av internationella organisationers största mål att överleva, vilket kan gå ut över det ursprungliga målet.²⁹

Det finns två typer av mål som är typiska för internationella organisationer: det kulturella målet och det ekonomiska målet. Ett kulturellt mål syftar att ändra normer och värderingar, det vill säga ett ideologiskt mål. Det ekonomiska målet fokuserar istället på att ge bra service.³⁰ Dessa olika mål kräver olika strukturer där teknologin spelar en central roll; där det kulturella målet behöver en struktur med "mjukare" teknik som medarbetare med en ideologisk övertygelse, medan det ekonomiska målet kräver hård teknik.³¹

Strukturer

Strukturerna är sammanlänkade med både teknologin som behandlats i ovanstående stycke, men också med de organisatoriska miljöerna; En platt struktur ger en högre prestation om teknologin är ny i en förändrande organiserad miljö. Är strukturen däremot fylld med hierarkier krävs en välkänd teknik och organiserad miljö för att prestationen ska bli så hög som möjligt.³² Strukturerna kan inte bara återfinnas i en enskild organisation utan också i system av organisationer som medverkar med varandra där strukturerna i organisationerna kan skiljas åt trots att de tillhör samma system.³³

Det är tydligt att genomgående i ovanstående avsnitt finns en länk mellan varje verktyg. De överlappar varandra och förklarar hur de integrerar tillsammans. Ness och Brechin är tydliga med att deras artikel syftar till att belysa problematiken inom internationella

²⁹ Ibid., s. 264.

³⁰ Ibid., s. 265-266.

³¹ Ibid., s. 266.

³² Ibid., s. 267.

³³ Ibid., s. 269.

organisationer och att hitta gemensamma nämnare mellan internationella relationer och den sociologiska skolan.

Trots att deras teori inte tidigare har använts på ”*Agenda for Accelerated Country Action*” anser jag att begreppen är användbara. De teoretiska verktyg/begrepp som de använder skapar en teori som problematiserar prestationen inom de internationella organisationerna och UNAIDS är en internationell organisation. Ness och Brechin använder dessutom United Nations som en exempelorganisation vid förklaring av internationella organisationer. Detta ser jag som ännu ett argument för att teorin passar mitt primärmaterial som är en produkt av ett United Nations-organ. Att undersöka just hur prestationen påverkas anser jag är lämpligt för att besvara min frågeställning.

2.2 Metod

Syftet med metodkapitlet är att redogöra för vilken undersökningsmetod som använts samt motivera valet av metod. Vidare presenteras min valda metod av en genomgång av metodens syfte och de frågor som är grunden i metoden. Dessa kommer att ställas upp i en tabell för att tydligare kunna följas av läsaren. Senare i detta avsnitt diskuterar jag min roll som uppsatsförfattare genom validitet och reliabilitet, vilket presenteras under en egen rubrik.

Den metod jag kommer att använda mig av är en grundläggande textanalytisk metod utvecklad av Maria Bäcke.³⁴ I sin artikel diskuterar hon hur textanalytiska verktyg inom den svenska utbildningen, speciellt inom humanioraämnen, kan öka eleverna att få arbete efter examen.³⁵ Just syftet i Maria Bäckes text och själva ämnet ser jag inte som relevant för min egen studie, men den textanalys som hon presenterar är inte begränsad till något specifikt ämne och kan därför användas

³⁴ Bäcke, Maria, The framework for university level text analysis, i *Text analysis: culture, framework & teaching: conference proceedings from the Text Analysis Symposium at Kristianstad University*, April 2014 / [ed] Jane Mattisson, Maria Bäcke, Kristianstad: Kristianstad University Press, 2014, 104-111, s. 108

³⁵ *Ibid.*, s. 106.

som verktyg till att uppfylla mitt syfte. Att Bäckes metod dessutom är så pass grundläggande ser jag i skrivande stund inte som en avgörande nackdel eftersom att min frågeställning inte kräver någon specifik inriktning på textanalytisk metod.

Följande kommer jag att redogöra ytterligare för Bäckes metodiska frågor med min egen översättning. Bäcke använder sig av fyra olika huvudfrågor vid textanalys med flera underfrågor för att underlätta undersökningen och för att få ett så lovande svar som möjligt. Dessa frågor syftar till den första delen av min frågeställning som behandlar vad det är som **står** i ”*Agenda for Accelerated Country Action*”.

1. Vad är det som sägs?

- Vem är avsändaren? Vem är den avsiktliga mottagen? Vem är den egentliga mottagaren? Vad är budskapet? Hur är budskapet konstruerat?

2. Hur sägs det?

- Hur är meddelandet konstruerat? Hur ser det estetiska ut? Stilen, genre, språk etc.?

3. Vad är det som inte sägs?

- Vad är det som utelämnas? Vad skulle anledningen kunna vara till att det utelämnas? Vad kan tilläggas till bilden som sändaren målar?³⁶

4. Hur samverkar dessa? (1-4)

- Hur kan meddelandet tolkas? Varför kan det tolkas på det sättet? Vilka strukturer eller mönster kan urskiljas? Vilka paralleller kan dras och vilka likheter eller olikheter kan finnas i texten? Vilken underliggande världssyn kan urskiljas?³⁷

Jag kommer att använda Bäckes metodikfrågor genom att jag applicerar de på valda delar utav mitt primärmaterial som jag anser vara lämpliga för analys. Varje fråga kommer inte att appliceras på varje vald del, utan frågorna kommer att appliceras på den del jag tycker är relevant för just den frågan. Med det sagt är det alltså inte säkert att jag kommer att använda mig av alla frågor i Bäckes metod,

³⁶ * ” What could be added to the picture the sender paints? ” direkt citerat ur Maria Bäcke.

³⁷ Ibid., s. 108.

utan de väljs utifrån relevans. Därefter kommer jag att analysera resultatet av Bäckes metod utifrån mitt teoretiska perspektiv.

Under fråga 3. *Vad är det som inte sägs?*, underrubrik 2. *Vad kan tilläggas till bilden som sändaren målar?* är jag själv osäker på om Bäcke menar konkreta bilder med ordet "bilden" eller om hon istället syftar på en abstrakt bild i form av ett större budskap (Se fotnot 12 för exakt citering på originalspråk). Jag väljer dock att tolka ordet "bild" som en konkret bild, mycket på grund av att Bäcke använder ordet "måla" i samband med "bild" vilket jag associerar med den konkreta "penselbilden". Att Bäcke dessutom använder ordet "budskap" i andra frågor utan att indikera till ordet "bild" stärker mitt beslut. Jag anser det tillåtet för mig att göra mina egna tolkningar av Bäckes modell då hon själv inte har förklarat detta.

Ett annat problem med Bäckes teori är under fråga 4. *Hur samverkar dessa? (1-4)*, underfråga 4. *Vilken underliggande världssyn kan urskiljas?*. Vad jag anser problematiskt är ordet "världssyn" då det finns flera olika tolkningar av just världssyner. Om Bäcke syftar till några specifika världssyner framgår inte och därför väljer jag att tro att jag kan anpassa detta utifrån min egen undersökning. Om denna fråga är relevant i min analys kommer jag att utgå ifrån de världssyner som anses relevanta för det rådande forskningsläge som min uppsats befinner sig i. Detta kommer då redovisas i analysavsnittet.

Efter avsnittet under analys där jag applicerar den textanalytiska metoden på primärmaterialet kommer jag att behandla resultatet av textanalysen med min teori. Detta gör jag genom att systematiskt gå igenom varje använd underfråga från Bäcke och försöka förklara resultatet med hjälp utav min teori i relation till min frågeställning. För att förtydliga: Jag kommer att besvara min frågeställning genom att applicera den valda teorin på resultatet efter metodgenomgången. Därefter följer ett avsnitt där mitt sekundärprimär används för att ge ett mer multidimensionellt. Sekundärmaterialet bidrar med en liknande typ av institutionell problematik som teorin benämner men utifrån ett feministiskt perspektiv. Jag anser det relevant att komplettera med en feministisk teori eftersom att primärmaterialet fokuserar på kvinnors och flickor i HIV/AIDS-kontexten. Sekundärmaterialet kommer att appliceras direkt på metodfrågornas resultat men också i relation till teorin.

Därefter följer ett diskussions- och resultatavsnitt där jag ämnar diskutera resultaten från appliceringen av teorin och sekundärmaterialet. Detta ska göras utifrån att visa på metodens, teorins och sekundärmaterialets funktionalitet att tillsammans besvara min frågeställning. Diskussionen kommer också att kompletteras med inslag från litteraturöversikt.

Validitet och reliabilitet

Enligt Jacobsen hänvisar validitet till uppsatsens interna giltighet, i synnerhet resultatet. Ett begrepp som används i denna kontext är intersubjektivitet som hänvisar till hur nära resultatet är i förhållande till "sanningen". Intersubjektiviteten uppnås genom att kritiskt granska och analysera uppsatsens innehåll och slutsatser³⁸. För att besvara detta måste jag ifrågasätta min egen roll som uppsatsförfattare. Jag har under min undersökning varit medveten om och försökt att inte analysera utifrån tidigare hypoteser. De hypoteser som jag har kommit fram till har gjorts i enighet med mitt material, min teori, mitt sekundärmaterial och min metod. Det kan dock diskuteras hur pass subjektiva de hypoteser som jag dragit är då jag själv har tolkat teorin och sekundärmaterialet, men det anser jag alltid är subjektivt då en läsares tolkning är dennes egna.

Reliabilitet hänvisar till tillförlitlighet och överförbarhet av uppsatsens slutsatser, även kallad extern giltighet³⁹. Jag reserverar mig att undersökningens resultat är fallspecifikt då det fokuserar på "*Agenda for Accelerated Country Action for Women, Girls, Gender Equality and HIV – Operational plan for the UNAIDS action framework: addressing women, girls, gender equality and HIV*" och betyder inte att resultatet kan överföras till liknande dokument. Givetvis kan min teori och sekundärmaterial användas på liknande material, att min konstellation av delar blir någon annans inspiration, men det kommer inte att bli samma resultat då undersökningen är kontextbaserad.

Trots att Dag Ingvar Jacobsens bok behandlar metodval i företagsekonomi anser jag diskussionen om validitet och reliabilitet relevant för min uppsats för att visa på min

³⁸ Jacobsen, Dag Ingvar, Vad, hur och varför: om metodval i företagsekonomi och andra samhällsvetenskapliga ämnen, Studentlitteratur, Lund, 2002, s. 159.

³⁹ Ibid.

egen kritiska hållning och medvetenhet. Som bokens titel säger kan metoden användas i ”andra samhällsvetenskapliga ämnen” vilket jag anser att min uppsats behandlar.

3 Litteraturoversikt och tidigare forskning

Nedan följer ett avsnitt där litteraturoversikten presenteras i form av vetenskapliga artiklar som jag anser relevanta. Artiklarna diskuterar genusproblematiken inom HIV/AIDS-kontexten samtidigt som den påpekar den försvagande legitimiteten inom internationella organisationer och föreningar. Artiklarna presenteras individuellt med deras titel som rubrik.

Developing and implementing global gender policy to reduce HIV and AIDS in low- and middle -income countries: Policy makers' perspectives

Inom det forskningsområde som mitt arbete befinner sig i har författarna Shannon Olinyk, Andrew Gibbs och Catherine Campbell bidragit med en betydande vetenskaplig artikel *"Developing and implementing global gender policy to reduce HIV and AIDS in low- and middle -income countries: Policy makers' perspectives"* i vilken de undersöker implementeringen och utvecklingen av mitt primärmaterial *"Agenda for Accelerated Country Action"*. Vad artikeln bidrar med är att analysera *"Agenda for Accelerated Country Action"* utifrån den rådande kontexten då agendan skapades och faktorer inom dess implementering för att förstå agendans utveckling bättre.⁴⁰ Med sin artikel vill författarna belysa den vanligt förekommande kritiken mot "gender mainstreaming": att kvinnor endast kan utöva sina rättigheter som moder eller sexarbetare, att "gender mainstreaming" har en alldeles för eurocentrisk approach eller att teorin misslyckas med att utvecklas i samma takt som realtiden.⁴¹

Det unika med Olinyk, Gibbs och Campbells artikel är dock att de använder sig av en typ av metod som inte tidigare har använts på *"Agenda for Accelerated Country Action"* och som vanligtvis knappt används inom "gender mainstreaming"-fältet. Istället

⁴⁰ Shannon Olinyk, Andrew Gibbs & Catherine Campbell, 2014, s. 198.

⁴¹ Ibid.

bygger metodmodellen på att förstå processen bakom skapandet av olika dokument (agendor) genom att undersöka ideologierna bakom beslut, institutionernas roll och vilka intressen de olika aktörerna har.⁴² Författarna har applicerat denna metod på ett intervjuunderlag med 16 olika relevanta aktörer inom processen för att förstå processkapandet utifrån deras perspektiv.⁴³

Resultatet av undersökningen visade på flera olika faktorer inom processen som kom att påverka ”*Agenda for Accelerated Country Actions*”s implementering och utveckling; Det största framsteget med agendan var att den hade öppnat upp för ett politiskt utrymme för kvinnor och flickor i HIV/AIDS-kontexten som tidigare var obefintligt. På denna nya politiska plattform hade agendan dessutom arbetat för att olika aktörer, från gräsrotsnivå till internationell nivå, skulle ha möjlighet att påverka.⁴⁴ Problemet med det senare påståendet upptäcktes dock senare vid implementeringen då kvinnor och flickors talan på gräsrotsnivå inte kunde påverka på grund av att kommunikationen brast mellan den nationella och regionala nivån.⁴⁵ Författarna talar om en slags ”top-down effect” vilket överensstämmer med den tidigare eurocentriska kritiken mot ”gender mainstreaming”. Ett annat problem som undersökningen antydde var bristen på finansiella och icke-finansiella resurser. Utan finansiella resurser blev agendan endast ett teoretiskt ramverk som saknade slagkraft i praktiken och bristen på kunskapsresurser och färdigheter försvårade implementeringen och utvecklingen av agendan. Kunskapsbristen visade också på brister i det institutionella systemet inom UNITED NATIONS, vilket inte hade några tydliga krav på förkunskaper inom området (genus).⁴⁶

Hos majoriteten av de intervjuade uttrycktes en vädjan om större politisk vilja hos det politiska toppskiktet att uppmärksamma ”*Agenda for Accelerated Country Action*”, ett tidigare förekommande problem inom ”gender mainstreaming” vilket har förklarats med att toppskiktet består mest av män som inte prioriterar att den patriarkala strukturen ska motarbetas.⁴⁷

⁴² Ibid., s. 199.

⁴³ Ibid.

⁴⁴ Ibid. s. 200.

⁴⁵ Ibid. s. 201.

⁴⁶ Ibid. s. 202.

⁴⁷ Ibid., s. 198.

Trots att *"Developing and implementing global gender policy to reduce HIV and AIDS in low- and middle -income countries: Policy makers' perspectives"* angriper mitt primärmaterial med ett annat syfte, metod och frågeställning är den ytterst relevant för mitt arbete. Den problematik som författarna diskuterar och belyser i sin artikel är av stor vikt för min kunskap om den rådande kontexten då agendan skapades. Att förstå kontexten är betydande för att förstå dokumentet i sig och för att förbättra analysen av min egen undersökning.

<http://www.tandfonline.com/ludwig.lub.lu.se/doi/pdf/10.2989/16085906.2014.907818>

The Dual Feminisation of HIV/AIDS

Då min undersökning baseras på ett feministiskt perspektiv anser jag det relevant att nämna Sophie Harman's artikel *"The Dual Feminisation of HIV/AIDS"*. Jag ser flera faktorer som Harman behandlar som bidrar till en starkare analys i min egen uppsats: feminism, HIV/AIDS-kontexten samt att Harman har valt att använda just UNAIDS, publicisten av mitt primärmaterial *"Agenda for Accelerated Country Action"*, som en del i sitt eget intervju-material.⁴⁸

Vad Harman bidrar med till forskningsfältet inom feminism i en HIV/AIDS-kontext är det begrepp som hon kallar "dual feminism". "Dual feminism" är enligt Harman en tvåsidig feminism där ena halvan, som behandlar den vanligaste definitionen av feminism, redogör för de biologiska och socio-ekonomiska faktorer som sätter kvinnor i riskzonen för att smittas av HIV. Den andra halvan av "dual feminism" fokuserar istället på den rådande regeringsmakten och de institutionella systemen inom regering och nationella/internationella organisationer.⁴⁹ Syftet med Harman's artikel är att besvara varför inga större framsteg har gjorts inom HIV/AIDS-arbetet utifrån ett feministiskt perspektiv med hjälp utav sitt nya begrepp.⁵⁰

⁴⁸ Harman, Sophie, 2011 s. 214.

⁴⁹ Ibid.

⁵⁰ Ibid.

Som jag tidigare nämnt har Harmans använt sig utav en intervjumetod med olika internationella organisationer som UNAIDS, men också med regionala och nationella organisationer och NGOs. Materialet samlades in mellan år 2005-2006 och 2009.⁵¹

I sin text diskuterar Harman relationen mellan HIV, fattigdom och kön inom de socio-ekonomiska och biologiska faktorerna i ”dual feminism”. Hon förklarar bland annat hur kvinnors ekonomiska situation oftast tvingar kvinnan till att bli beroende av maken och påverkar då kvinnans makt att säga nej till sexuellt umgänge, vilket också innefattar kvinnors icke-befintliga rättigheter till ägandeskap och begränsade möjligheter till utbildning.⁵² Vad Harman dock lägger störst fokus på är den del som hon behandlar regeringsmakten. Hon konstaterar att en stor del av högt uppsatta positioner inom arbetet med HIV/AIDS innehas av kvinnor⁵³, men finner trots detta tre problem som hon kategoriserar som ”gender mainstreaming”, ”politics of absence” och ”sidelining of gender expertise”.⁵⁴

Harman anser att begreppet ”gender mainstreaming” används utan någon tydlig definition eller med hänsyn till den rådande kontexten i flera dokument som anses betydande för den feministiska debatten. Staters olika institutionella strukturer gör det lätt för ”gender mainstreaming” att fungera som en täckmantel för brist på engagemang; Ett problem uppmärksammas genom ”gender mainstreaming”, men blir sällan en prioritet.⁵⁵ Det andra problemet som Harman diskuterar är ”politics of absence”. Enligt henne är det ytterst viktigt att kvinnor kan engagera sig politiskt för jämställdhet⁵⁶, men hon står inte bakom inställningen om att kvinnors medverkan automatiskt betyder en lösning för kvinnornas situation bortom den politiska kontexten, på gräsrotsnivå.⁵⁷

Sophie Harman påpekar nämligen att kvinnor som arbetar på högt uppsatta positioner har en tendens att bli påtvingad den identitet som kvinnor har utanför arbetslivet: ”careers”. Dels har kvinnor oftast samma ansvar och skyldigheter inom hemmet som tidi-

⁵¹ Ibid.

⁵² Ibid. s. 214-215.

⁵³ Ibid.

⁵⁴ Ibid. s. 218.

⁵⁵ Ibid. s. 220.

⁵⁶ Ibid. s. 221

⁵⁷ Ibid. s. 222

gare trots sitt arbete, vilket försvårar kvinnans vardagliga situation.⁵⁸ Dessutom utnyttjas kvinnan för sin påtvingade identitet som ”carer” när hon vanligtvis får arbeta som en länk mellan den internationella/regionala nivån (arbetsposition) och gräsrotsnivån (”career”). Den krävande arbetsuppgiften bidrar vanligtvis också till att kvinnor inte får vara med i politiska beslut på högre nivå och kan därför inte påverka.⁵⁹

Det sista problemet, ”sidelining of gender expertise”, nämner Harman kort genom att belysa det regelverk som är förekommande inom olika organ: att tjänstemän med expertis inom genusområdet får andra arbetsuppgifter än arbeten som skulle gynnas av ett genusperspektiv.

Vad Harman kommer fram till i sin artikel är att det finns två huvudfaktorer som spelar stor roll för de uteblivna framstegen inom HIV/AIDS-arbetet: att tillsätta kvinnor på en arbetsposition behöver inte betyda att det leder till en lösning för kvinnorna på gräsrotsnivå och att experter med lämpligast kunskap inom ämnet ofta åsidosätts.⁶⁰ ”*The Dual Feminisation of HIV/AIDS*” har gett mig ett verktyg att angripa mitt primärmaterial utifrån en ny synvinkel (”The dual feminism”) och har ökat min medvetenhet för problem som jag tidigare inte hade uppmärksammat.

Intersections of context and HIV/AIDS in sub-Saharan Africa: what can we learn from feminist theory?

J. Corbin och Laura Tomm Bone reflekterar i sin artikel ”*Intersections of context and HIV/AIDS in sub-Saharan Africa: what can we learn from feminist theory?*” vilka lärdomar som kan dras utifrån ett feministiskt perspektiv i HIV/AIDS-kontexten. De är, likt tidigare nämnda forskare, överens om att den hjälp som lovas från olika institutioner och organisationer inte har någon tillräcklig slagkraft.⁶¹ Instämmande med Sophie Harman belyser författarna problematiken i relationen mellan kvinnor och utbildning/fattigdom. Då Corbins och Tomm Bones artikel har ett annat syfte än Harman föreslår de att ett intersektionalitetsperspektiv kan vara ett lämpligt komplement till pro-

⁵⁸ Ibid. s. 216.

⁵⁹ Ibid. s. 221.

⁶⁰ Ibid. s. 225.

⁶¹ J. Corbin, *Intersections of context and HIV/AIDS in sub-Saharan Africa: what can we learn from feminist theory?*; *Perspectives in Public Health*, Vol. 132, No. 1, pp. 8-9, DOI: 10.1177/1757913911430909 s. 8

blematiken för kvinnor i AIDS/HIV-kontexten, eftersom att ett intersektionalitetsperspektiv ställer de ”extra, djupgående frågorna”⁶² som saknas idag.

Artikel ”*Intersections of context and HIV/AIDS in sub-Saharan Africa: what can we learn from feminist theory?*” bekräftar den återkommande problematiken inom det rådande forskningsläget: att insatser för att motverka kvinnors överrepresentation i HIV/AIDS-statistiken inte fungerar i den utsträckning som utlovas.

The Gender Gap in the HIV response: Let’s look beyond the obvious

Bertrand Audoin, förvaltningschef på International Aids Society (IAS), skrev den 8 december 2013 ett blogginlägg om att HIV/AIDS-problematiken måste angripas på ett nytt synsätt.⁶³ International Aids Society är, enligt de själva, ”den världsledande organisationen av professionella HIV-expert”. De arbetar främst med att stärka genväret problematiken inom HIV/AIDS-kontexten.⁶⁴

I sitt blogginlägg fokuserar Audoin på kvinnornas smittostatistik. Det är enligt honom ytterst viktigt att uppmärksamma faktorerna till kvinnors och flickors representation i statistiken. Han påpekar problemet med att anta att kvinnors representation med 49 % av alla HIV-smittade kan förklaras med att halva jordens befolkning består av just hälften kvinnor.⁶⁵ Genom att dra denna förhastade slutsats missas det faktum att kvinnliga sexarbetare har 13,5 % högre chans att smittas av HIV jämfört med andra kvinnor. Dessutom missas det faktum att kvinnor som brukar illegala droger har större risk än män att smittas av HIV, vilket enligt Audoin bör uppmärksammas i studier om illegala droger.⁶⁶

Audoin menar att det här kunskapsgapet i HIV/AIDS-kontexten är en betydande, bidragande faktor till att genväret för HIV/AIDS är bristande. På grund av kunskapsgapet har de finansiella resurserna mot HIV-spridningen fokuserats på att motverka vertikal

⁶² Ibid., s. 9

⁶³ International AIDS society, The gender gap in HIV response: Let’s look beyond the obvious, 2013, <http://blog.iasociety.org/post/2013/03/08/The-Gender-gap-in-the-HIV-response-Lete28099s-look-beyond-the-obvious.aspx> (Hämtad 2015-08-13)

⁶⁴ Ibid.

⁶⁵ Ibid.

⁶⁶ Ibid.

överföring av viruset, alltså överföringen från mor till dotter under graviditeten, vilket enligt Audoin inte är tillräckligt och bidrar till en missvisning av resurshantering. Den resursbrist som finns inom HIV/AIDS-kontexten har stor påverkan på *"Agenda for Accelerated Country Action"* och dess implementering förklarar Audoin.⁶⁷ Om resurserna hade fördelats utifrån den kunskap som idag inte uppmärksammas är det möjligt *"Agenda for Accelerated Country Action"*s implemetering hade sett annorlunda ut.

Bertrand Audoins blogginlägg bidrar till forskningsläget då han poängterar flera kunskapsluckor som bör fyllas och att dessa dessutom har en påverkan på mitt primärmaterials slagkraft. Då mitt syfte är att undersöka om det finns någon bidragande faktor i primärmaterials innehåll som får slagkraften att brista är det Audoins bidrag högst relevant. Hans förklaring till att *"Agenda for Accelerated Country Action"* inte har implementerats kommer jag att ta i beräkning vid min analys.

⁶⁷ Ibid.

4 Analys och diskussion

4.1 Analys

För att få en så strukturerad analys som möjligt kommer jag att analysera mitt primärmaterial utifrån metodfrågorna i tur och ordning. Först analyseras primärmaterial i sin helhet, utan redogörande djupdykning i specifika delar, för att få ett så behändigt svar på metodfrågorna som möjligt. Därefter kommer resultatet av metodfrågorna att diskuteras utifrån mitt teoretiska perspektiv i en mer djupgående analys med fokus på specifika delar ur primärmaterial. Denna del innehåller också kompletterande förklaringsmodeller utifrån mitt sekundärmaterial, där jag anser att teorin inte riktigt räcker till. Därefter frångår jag metodfrågorna genom att analysera en vald del av primärmaterial genom mitt sekundärmaterial. Detta gör jag med anledning att jag funnit delar i primärmaterial som har potential att diskuteras med sekundärmaterial. Jag anser att det komplementet ger min analys mer djup.

Vad är det som sägs?

Avsändaren i mitt primärmaterial är organisationen UNAIDS, som står för Joint United Nations Programme On HIV/AIDS. Det är ett underorgan i UN, United Nations. Rapporten har inga specifika författare, utan det är just själva organisationen som står som publicist och författare.⁶⁸

Att reda ut vem som UNAIDS anser som mottagare till ”*Agenda for Accelerated Country Action*” är problematiskt. UNAIDS nämner aldrig specifikt någon mottagare utan nämner istället olika aktörer som tvetydigt skulle kunna tolkas som mottagare. I sin ”executive summary” skriver UNAIDS att de vill arbeta med globala

⁶⁸ UNAIDS (Joint United Nations Programme on HIV/AIDS). 2012. Global HIV/AIDS Response: Progress report 2011. Geneva: UNAIDS.

partners som är intresserade av att utveckla ”*Agenda for Accelerated Country Action*”.⁶⁹ Någon specifik definition av ”globala partners” nämns ej. UNAIDS skriver också att ”*Agenda for Accelerated Country Action*” fokuserar på ”country-level action”, vilket enligt min tolkning utesluter internationella organisationer som inte arbetar med nationella frågor.⁷⁰ I rapporten understryker UNAIDS att rapporten inriktar sig på strategier⁷¹, vilket får mig att utesluta att rapporten skulle vända sig till civilpersoner. Under avsnittet ”recommendations” i rapporten tillskriver UNAIDS flera olika aktörer ansvar beroende på vilken rekommendation som ges.⁷² Jag tolkar detta som att det finns en möjlighet till att dessa aktörer är mottagare av primärmaterialet. Med det sagt, skulle jag påstå att UNAIDS avsiktliga mottagare inte går att bedöma precist, förutom att det inte är en civilperson. Dock är rapportens egentliga mottagare ett flertal i form av organisationer, regeringar etc. som har makt att förändra, vilket jag baserar på UNAIDS otydlighet.

Budskapet i primärmaterialet anser jag vara att det finns ett stort behov av förändring hos kvinnors och flickors rättigheter i HIV/AIDS-kontexten och att ”*Agenda for Accelerated Country Action*” är ett hjälpsamt regelverk mot lösning på de tre problem som agendan tar upp. Just det här budskapet är återkommande genom hela rapporten, från ”executive summary” där utvecklingen av agendan beskrivs utifrån just det nyss nämnda budskapet⁷³ till slutet av avsnittet ”recommendations” i vilket rekommendationerna legitimeras utifrån budskapet.⁷⁴ Budskapet är alltså konstruerat så att det är underliggande i hela rapporten.

Hur sägs det?

Primärmaterialet är konstruerat utifrån en tydlig struktur. Då jag redan har förklarat primärmaterialets uppbyggnad grundligt i avsnitt 1.2 Material och avgräns-

⁶⁹ Ibid., s. iv

⁷⁰ Ibid.

⁷¹ Ibid.

⁷² Ibid., s. 7-21.

⁷³ Ibid., s. iii

⁷⁴ Ibid., s. 7-21.

ningar kommer jag i följande stycke istället fokusera på materialets estetiska uppbyggnad.

Rapporten är skriven på engelska i ett formellt språk. Det är tydligt att rapporten syftar till någon typ av myndigheter just på grund av den formalitet som används. Den är dessutom skriven med olika begrepp som inte definieras eller förklaras, vilket antyder att det krävs någon typ av förkunskap för att förstå rapportens innebörd. Rent stilmässigt är rapporten strukturerad med längre textstycken i början och slutet, vilket är ett underlättande format för de förklarande texterna. Under avsnittet ”recommendations” är rekommendationerna, resultaten och ansvariga aktörer istället uppställda i punktform.

Vad sägs inte?

Jag kommer i det här avsnittet att avgränsa mig till ”recommendations” då jag anser att det ”som inte sägs” i hela rapporten är för omfattande. Eftersom att mitt teoretiska perspektiv till störst del kommer att appliceras på just ”recommendations” är det relevant att min avgränsning fokuserar på det avsnittet.

Rekommendation 1. beskrivs till en början på följande vis: ”Jointly generate better evidence...”⁷⁵ Vad rapporten inte definierar är vilka aktörer som ingår i ”jointly” (gemensamt). Det skulle kunna vara så att UNAIDS syftar på att de aktörer som senare räknas upp som potentiellt ansvariga, men det är otydligt om dessa aktörer ska samverka eller arbeta individuellt.

Genom majoriteten av rekommendationernas ”actions” föreslår UNAIDS att bland annat organisationer som arbetar för kvinnors rättigheter ska stödjas (”equip”, ”support” och ”supply resources”).⁷⁶ Dock nämns inte specifikt vilka resurser som ska användas eller konkret vad som definieras som stöd. Endast under rekommendation 3, det tredje resultatet, specificeras resurser som finansi-

⁷⁵ Ibid., s. 7.

⁷⁶ Ibid., s. 7-21.

ella.⁷⁷ Ett annat begrepp som innefattar samma problematiska otydlighet är ”påverka” som är återkommande genom majoriteten av rekommendationerna.⁷⁸

Under rekommendation 2, ”actions”, skriver UNAIDS att stöd behövs för bland annat utveckling och monitorering av ett ”nationellt minimumpaket”.⁷⁹ Trots att rapporten därefter föreslår vilka områden som ”minimumpaketet” ska påverka nämns inte något konkret mått för minimum.

Applicering av teori med inslag av sekundärmaterial

Att ”Agenda For Accelerated Country Action” inte har några specifika mottagare kan förklaras utifrån de organisatoriska miljöerna. Då ”Agenda For Accelerated Country Action” är en agenda och att den innehåller resolutioner måste agendans innehåll förstås utifrån en organisatorisk *generell* miljö. Den generella miljön förklarar arbetet med resolutioner och agendan som ett sätt att skapa autonomi hos organisationen bland suveräna stater. Då autonomisökandet är organisationens egentliga syfte blir inte ambitionen att agendan ska ha hög slagkraft tillräckligt hög för att en specifik mottagare ska namnges. Saknaden av mottagare kan också förklaras genom en annan aspekt av autonomisökandet; När UNAIDS primära mål är att få autonomi bland andra suveräna stater kan det tyckas ovist att namnge en specifik stat som mottagare och ansvarstagare då ansvaret kan tolkas som en ”börda”. Resultatet kan då bli att den namngivna mottagaren inte uppskattar UNAIDS och tycker att den ger dålig service. Om UNAIDS mål då är ekonomiskt, vilket kännetecknar en strävan för god service, misslyckas UNAIDS med sitt mål. Gayl D. Ness och Steven R. Brechin menar att UNAIDS både har ekonomiska och kulturella mål, vilket stödjer mitt argument.⁸⁰

En kan argumentera för att min argumentation fallerar om en resolution eller ett krav **inte** ses som en börda för den potentiellt namngivna staten. Det är dock känt bland forskare att mänskliga rättigheter och speciellt kvinnors rättigheter inte har haft någon prio-

⁷⁷ Ibid., s. 19.

⁷⁸ Ibid., s. 12-21.

⁷⁹ Ibid., s. 13.

⁸⁰ Gayl D. Ness och Steven R. Brechin, 1988, s. 265.

ritet genom historien. Med det sagt tvivlar jag på att en resolution angående kvinnors rättigheter i HIV/AIDS-kontexten skulle vara uppskattat.

Budskapet som ”*Agenda For Accelerated Country Action*” för fram, att agendan är lösningen på de tre problemen som den tar upp, kan ses som det kulturella målet för UNAIDS. För att det kulturella målet ska uppnås krävs det att arbetarna på UNAIDS är övertygade och lojala målet, vilket kräver att den organisatoriska miljön inte bidrar till individuella mål som sänker lojaliteten. För att undersöka om Ness och Brechins teori kan förklara huruvida det kulturella målet strävas efter att uppnås av både organisationen och arbetarna måste strukturerna inom UNAIDS granskas. UNAIDS är en organisation i UNITED NATIONSs system, där UNITED NATIONS-systemet styrs hierarkiskt med säkerhetsrådet som oftast ses som det högsta organet. Generalsekreteraren har också en hög position i hierarkin, på en individnivå.⁸¹ UNAIDS är en underorganisation/program inom UNITED NATIONS där ett tiotal UNITED NATIONS-program samverkar. UNITED NATIONS har på sin hemsida valt att beskriva samverkan som ett samarbete utan hierarki⁸², men det ska poängteras att det är UNITED NATIONSs egna ord vilka kan vara vinklade. Hierarkier kan vara outtalade och dolda. Hierarki på individnivå är påtaglig inom UNAIDS där flera individer har högt uppsatta positioner i ett hierarkiskt system vilket illustreras på UNAIDSs hemsida⁸³. Jag kan alltså konstatera att UNAIDS är en hierarki inom organisationen.

Enligt teorin krävs det en välkänd teknik och organisatorisk miljö för att en organisation med hierarki ska ha bäst förutsättningar att prestera maximalt. ”*Agenda For Accelerated Country*” är en agenda som understryker vikten av hänsyn till flickor och kvinnor i HIV/AIDS-kontexten för att UNAIDS anser att det saknas. Ett feministiskt perspektiv på HIV/AIDS-problematiken är alltså mer eller mindre okänt för UNAIDS arbete. Feminism som perspektiv är inte det som är okänt, utan feminism just inom HIV/AIDS-kontexten är okänt, vilket tyder på att det är den organisatoriska miljön som är okänd. För att avgöra om tekniken är okänd eller inte använder jag mig av mitt sekundärmateri-

⁸¹ United Nations, Main Organs, <http://www.un.org/en/sections/about-un/main-organs/index.html>

⁸² United Nations, Funds, Programmes, Specialized Agencies and Others, <http://www.un.org/en/sections/about-un/funds-programmes-specialized-agencies-and-others/index.html>

⁸³ UNAIDS, UNAIDS Leadership, <http://www.unaids.org/en/aboutunaids/unaidleadership>

al; Sophie Harman pekar på att "sidelining of gender expertise" är vanligt förekommande inom UNAIDS.⁸⁴ Då färdigheter och kunskap hör till teknologi enligt min teori kan tekniken, i förståelse av "sidelining of gender expertise", inte heller vara välkänd. Trots att "*Agenda For Accelerated Country*" skriver under sektionen "resultat" att de vill öka sin genuskänslighet genom att tillsätta fler genusexperter⁸⁵, kan detta inte ses som att tekniken (kunskapen) blir starkare. Detta eftersom att min litteraturöversikt visat att genusexperter byts ut vart femte år till någon som inte behöver vara lika kompetent⁸⁶. Kunskapen går alltså förlorad. Alltså kan budskapets saknad av genomslag förklaras genom en okompatibel struktur i förhållande till bristfälliga kunskaper i teknik och organisatoriska miljöer.

Applicering av sekundärmaterial

För att besvara hur tidigare frågors svar samverkar har jag valt att diskutera samverkan utifrån "*The Dual Feminisation*". Detta kommer att bidra till en mer multidimensionell diskussion senare. Följande kommer jag att diskutera resultatet på tidigare metodfrågor utifrån Harmans perspektiv:

Ett återkommande tema genom metodfrågorna är "otydlighet", vilket får en problematisk innebörd enligt Harman. I sin teori förklarar Harman att otydligheten inom definitionen "gender mainstreaming" får stora konsekvenser. "Gender mainstreaming" är enligt United Nations en process där en arbetar för att kvinnor ska få samma rättigheter och villkor som män på samtliga plan inom samhället.⁸⁷ Trots att "*Agenda for Accelerated Country Action*" aldrig nämner begreppet "gender mainstreaming" anser jag att United Nations uttalade definition av begreppet tillåter mig att tro att hela agendans är uppbyggd i form av "gender mainstreaming". Därför är det enligt mig legitimt att applicera Harmans kritik om "gender mainstreaming" på den problematik som jag funnit i "*Agenda for Accelerated Country Action*".

⁸⁴ Harman Sophie, 2011 s. 220.

⁸⁵ UNAIDS (Joint United Nations Programme on HIV/AIDS). 2012. Global HIV/AIDS Response: Progress report 2011. Geneva: UNAIDS., s. 20.

⁸⁶ <http://www.tandfonline.com.ludwig.lub.lu.se/doi/pdf/10.2989/16085906.2014.907818>, s. 220.

⁸⁷ <http://www.un.org/womenwatch/osagi/pdf/e65237.pdf>, s. 1.

Alltså, ”*The Dual Feminisation*” understryker att ”gender mainstreaming” ofta används för att visa upp ett falskt engagemang som i praktiken fallerar på grund av bristande prioritet.⁸⁸ I det här fallet passar den problematiken in på ”vad som inte sägs” i rapporten. Exemplet där ”gemensamt” inte är definierat kan i praktiken betyda att två till oändligt många aktörer ska arbeta tillsammans. Det kan också innebära att endast en del arbetsuppgifter behöver interagera med varandra och på så sätt definieras som ”gemensamt”. Oavsett innebörd är risken stor att resultatet blir att de ansvariga aktörerna enkelt kan legitimera avsägandet av ansvar eftersom att det inte finns några tydliga riktlinjer, vilket i sin tur leder till att slagkraften i agendan minskar betydligt.

Samma princip gäller för den vaga definitionen av ”stöd”, ”påverkan” och ”minimumpaket”. Anledningen till att dessa vaga definitioner är så pass återkommande kan vara att ”*Agenda for Accelerated Country Action*” poängterar vikten vid en kontextbaserad variation från land till land.⁸⁹ Trots detta argument kvarstår dock problematiken och risken för att ”gender mainstreaming” används som täckmantel.

Den här tvetydigheten i UNAIDS definitioner påverkar dessutom det budskap som beskrivs under ”Vad är det som sägs?”. Då budskapet är att agendan ska bidra till en lösning för kvinnors och flickors situation i HIV/AIDS-kontexten krävs det att agendan i sig besitter en praktisk slagkraft. Om de vaga definitionerna leder till en icke-prioritering försvagas slagkraften i agendan och budskapet är otrovärdigt. Om budskapet inte är trovärdigt är det också svårt att argumentera för att den avsiktliga eller egentliga mottagaren överhuvudtaget ska ta till sig meddelandet.

Harman påpekar att kvinnans politiska engagemang är viktigt för att situationen för kvinnor och flickor i HIV/AIDS-kontexten ska förbättras. Hon talar dessutom om relationen mellan HIV-spridning bland flickor och kvinnor och utbildning.⁹⁰

⁸⁸ Harman, Sophie, 2011, s. 220.

⁸⁹ UNAIDS (Joint United Nations Programme on HIV/AIDS). 2012. *Global HIV/AIDS Response: Progress report 2011*. Geneva: UNAIDS s. iv.

⁹⁰ Harman, Sophie, 2011, s. 214-215.

Under den tidigare rubriken ”Hur sägs det?” förklarade jag att agendan vad skriven på engelska med krav på någon typ av förkunskap. Om kvinnor inte har den utbildning som krävs för att förstå engelska eller innehava den nämnda förkunskapen är kvinnor begränsade att ta del av agendan och deltaga politiskt gällande just det dokumentet. För att försöka slå hål på mitt resonemang går det att argumentera för att ”*Agenda for Accelerated Country Action*” inte syftar till civilpersoner som mottagare. Jag skulle vilja påstå att detta inte är ett tillräckligt starkt argument då ett dokument som är skrivet för en organisation, men som påverkar civilpersoners situation, bör vara så pass genomtänkt att det tar hänsyn till kvinnors utbildningssituation i den här kontexten.

Vidare kommer jag att frånga metodfrågornas resultat och endast applicera mitt sekundärmaterial på primärmaterial för att få en djupare förståelse för agendans innehåll, vilket kommer vara ett värdefullt komplement i diskussionsavsnittet. Då jag redan har diskuterat problematiken kring ”gender mainstreaming” kommer jag i huvudsak att fokusera på Harmans resterande problem ”politics of absence” och ”sidelining gender expertise”. Det blir då naturligt att jag endast använder mig av rekommendation 3, som bland annat behandlar kvinnors politiska miljö och deras samhällsposition.

Under första resultatet, ”actions”, föreslår UNAIDS att den sociala välfärden ska införa program som kan finansiera kvinnor med ekonomiska svårigheter för att minska kvinnans beroende till mannen.⁹¹ Trots att det är otydligt exakt hur detta ska gå till, är det i enlighet med Harmans teori att kvinnans ekonomiska situation måste förbättras för att HIV-spridningen ska minska.

Det tredje resultatet behandlar kvinnans roll i beslutstaganden. UNAIDS menar att 40 % av positioner inom regeringsmakten ska kvoteras till kvinnor med nödvändig expertis med anledning att kvinnors behov på gräsrotsnivå ska få gehör och reflekteras över.⁹² UNAIDS uttrycker inte direkt att en kvinnas närvaro automatiskt leder till en lösning för kvinnor på gräsrotsnivå, men jag tycker mig se ten-

⁹¹ Ibid., s. 17.

⁹² Ibid., s. 18.

denser till detta. Om UNAIDS hade tagit hänsyn till Harmans kritik hade innebörden av kvinnans närvaro förklarats tydligare. Det är inte omöjligt att läsaren av agendan gör just den tolkningen som Harman kritiserar: Att en lösning sker per automatik. Om så är fallet kommer troligtvis läsaren (myndighet med tillräcklig makt) att handla utifrån tolkningen och inte prioritera vad som krävs för förändring.

Under det sista resultatet där UNAIDS behandlar sin egen organisations genuskänslighet föreslår UNAIDS att dess personal ska krävas ha kunskap om genusvetenskap. Varje team som arbetar under UNAIDS med frågor inom HIV/AIDS-kontexten ska ha en utbildad genusspecialist.⁹³ Vad UNAIDS inte tar hänsyn till i detta avseende är det institutionella system som finns inom United Nations, vilket innebär att tjänstemän endast får arbeta på samma projekt i högst fem år innan de roteras till ett annat område. Konsekvensen blir att genusexpertisen försvinner.⁹⁴ Risken finns alltså att det sker en "sidelining of gender expertise", på grund av att det som står i "*Agenda for Accelerated Country Action*" inte tar hänsyn till det institutionella systemet.

4.2 Diskussion och resultat

Nedan redogörs min diskussion i anslutning till analysen. Jag diskuterar vad otydligheten som analysen påvisade kan ha för förklaringar och konsekvenser samt belyser vilka likheter som kan upptäckas mellan min teori och mitt sekundärmaterial. Vidare diskuteras hur teorin och sekundärmaterialen har kompletterat varandra i besvarandet av min huvudfrågeställning. Avslutningsvis för denna del återupptas min huvudfrågeställning för att tydliggöra och konkretisera mitt resultat.

⁹³ Ibid. s. 20.

⁹⁴ Harman, Sophie, 2012, s. 202.

Genom min textanalys har jag stött på en otydlighet vad gäller de flesta av metodikfrågorna. De olika typerna av mottagare har varit svåra att fastställa och ”vad som inte har sagts” har haft större utrymme än vad som faktiskt har sagts. Jag har upplevt en genomgripande otydlighet genom hela mitt primärmaterial som har gett mig anledning att föra en större del kritik.

Problemet med hela ”*Agenda for Accelerated Country Action*” är den extrema otydligheten, både för agendans trovärdighet och slagkraft men också för min analys. Jag anser det mycket lämpligt att jag använt mig av ett sekundärmaterial som fått ta stor del genom analysen för att komplettera den institutionella teorin med ett passande feministiskt perspektiv. De delar där teorin har varit bristfällig som förklaring har sekundärmaterial gett en mer lämplig förklaring. Löpande under min analys har jag trots detta fått diskutera utifrån antaganden för att texten varit för tvetydig vilket har lett till hypotetiska resonemang. Dock ser jag detta som ett bevis på att ”*Agenda for Accelerated Country Action*” är för svag vilket förklarar den näst intill obefintliga genomslagskraften. Hade det inte funnits något utrymme för hypoteser hade det tytt på en tydlighet.

Vad min analys har lett fram till är att ”*Agenda for Accelerated Country Action*” brister har institutionella förklaringar, både genom den rent institutionella teorin men också genom det feministiska perspektivet. Teorin visar på att organisatoriska miljöer, teknik, strukturer och mål hänger så tätt samman att en brist inom teknik får konsekvenser för strukturen, vilket påverkar målet och så vidare. En samverkan av teorin och sekundärmaterial ger också flera multidimensionella förklaringar av tidigare nämnda problem. Dels uppdagas specifika problem för teorin respektive sekundärmaterial, med en sammanslagning ger också olika förklaringar på samma problem; Teorin förklarade att United Nations befann sig i en generell organisatorisk miljö där organisationens huvudsakliga mål var att bli autonom bland stater medan arbete med agendor, resolutioner etcetera var att etablera ett gott rykte. Det här fenomenet anser jag kan likställas med sekundärmateriallets begrepp gender mainstreaming där en genuskänslig approach blir en täckmantel för ett annat mål. En annan funktion som teorin och sekundärmaterial har haft tillsammans är att de har bidragit till förklaringar i led som underlättar analysen; Att sidelining of gender expertise påvisade att teorins ”teknik” inte var välkänt för UNAIDS.

Vid mitt val av avgränsning var jag noga med att välja ut den mest konkreta delen för att inte hamna i dilemman "kritisera för att vara för abstrakt", men likväl är det precis där jag hamnar. "Agenda for Accelerated Country Action" har väldigt få konkreta förslag, trots sin organiserade struktur. Även vid min analys av textens faktiska innehåll, enligt Bäcke, blir resultatet otroligt vagt. Som jag tidigare uttryckte mig: "vad som inte har sagts" har haft större utrymme än vad som faktiskt har sagts. Trots den slutsatsen ser jag inte min analys som ett misslyckande, utan tvärtom. Det faktum att det som "inte har sagts" har fått större utrymme än det som faktiskt har sagts anser jag vara en rimlig förklaring till agendans svaghet.

Att agendan är så pass abstrakt och generell som den är skulle kunna förklaras med att UNAIDS vill att så många länder som möjligt ska kunna ta del av den utan att känna sig begränsade. Den principen överensstämmer dock med Harmans kritik mot "gender mainstreaming". Resultatet kan möjligtvis bli att fler länder implementerar "Agenda for Accelerated Country Action" men den fyller ingen funktion. Det blir en agenda med "gender mainstreaming" som fokus i HIV/AIDS-kontexten på pappret, men är i praktiken endast en etikett som säger att medlemsländer gör något "bra".

För att sammanfatta min uppsats vill jag återgå till min frågeställning:

Vad är det som står i "Agenda for Accelerated Country Action for Women, Girls, Gender Equality and HIV – Operational plan for the UNAIDS action framework: addressing women, girls, gender equality and HIV" och hur kan det tolkas utifrån en institutionell förståelse?

Jag besvarade vad det är som står i "Agenda for Accelerated Country Action" genom att svara på vad som sägs, hur det sägs, vad som inte sägs. Mitt resultat blev att det på grund av otydligheten i agendan var mycket som **inte** sagts. Det som sades var ett genusmedvetet budskap som dock kunde genomskådas genom gender mainstreaming. Hur texten var skriven kunde också ha påtagliga konsekvenser för kvinnors politiska engagemang.

Andra delen av frågeställningen: hur det som står kan tolkas utifrån en institutionell förståelse besvarades genom att belysa de organisatoriska miljöernas påverkan

på agendans mål, vilket gynnade individens mål snarare än organisationens. Samtidigt som den organisatoriska miljön påverkade det också ekonomiska målet negativt. Orsaken till att den organisatoriska miljön hade en negativ inverkan kunde hittas i en icke kompatibel struktur i förhållande till miljö men också teknik. Den tekniska aspekten blev också en förklaring till varför det kulturella målet inte uppnåddes med hjälp av sekundärmaterialets sidelining of gender expertise.

Undersökningens begränsningar och metodkritik

Avslutningsvis kommer jag att diskutera undersökningens begränsningar och ge förslag på vidare forskning. Detta presenteras i två åtskilda stycken "Undersökningens begränsningar och metodkritik" samt "Vidare forskning".

Jag har tidigare reflekterat över användandet av min metod och dess generalitet. Jag står fast vid att jag inte upplevde någon större begränsning med att min metod var så pass abstrakt.

Vad jag däremot i efterhand kan kritisera efter avslutande reflektion är användande av primärmaterial. Då primärmaterial upplevdes väldigt abstrakt och otydligt var det problematiskt att analysera. Dock vill jag understryka att mitt val av att komplettera uppsatsen med ett sekundärmaterial, som fick en omfattande del i diskussionen, var högst nödvändigt. Jag anser att kombinationen av teori och sekundärmaterial kompletterar väl till det abstrakta materialet, vilket jag tycker framgår i diskussionen när teorin och sekundärmaterial interagerar. Att använda endast Harmans artikel som teori skulle vara för svagt då hennes begrepp inte kunde appliceras på hela agendan. Likaså med Gayl D. Ness och Steven R. Brechins teori som skulle vara för svag enskilt.

Vidare forskning

Som vidare forskning skulle jag föreslå att det institutionella perspektivet inom HIV/AIDS-forskningen kan undersökas ytterligare. Möjligtvis i en jämförelsestudie mellan flera olika primärmaterial där organen som producerat primärmaterial har olika organisatoriska miljöer, teknik, mål och strukturer för att undersöka om slagkraften hos dokumentet förändras utefter konstruktion av dessa begrepp. Vidare skulle mitt primärmaterial kunna undersökas ytterligare genom att titta på diskursen där materialet har skapats och undersöka textens mening grundligare. Jag anser att just det här materialet

kan undersökas mer eftersom att det har ett så stort budskap: ”att den här agendan ska ändra situationen för kvinnor och flickor” men fallerar enormt.

Referenser

Litteratur:

Jacobsen, Dag Ingvar, Vad, hur och varför: om metodval i företagsekonomi och andra samhällsvetenskapliga ämnen, Studentlitteratur, Lund, 2002

Vetenskapliga artiklar:

Bäcke, Maria, The framework for university level text analysis, i *Text analysis: culture, framework & teaching: conference proceedings from the Text Analysis Symposium at Kristianstad University*, April 2014 / [ed] Jane Mattisson, Maria Bäcke, Kristianstad: Kristianstad University Press, 2014, 104-111, s. 108

Gayl D. Ness och Stecen R. Brechin; Bridging the gap: international organizations as organizations; *International Organizations* 42, 2, 1988, pp. 245-273

Harman Sophie, The Dual Feminisation of HIV/AIDS, *Globalizations*, Vol 8, No. 2, 2011 pp. 213-228

Shannon Olinyk, Andrew Gibbs & Catherine Campbell (2014) Developing and implementing global gender policy to reduce HIV and AIDS in low- and middle -income countries: Policy makers' perspectives, *African Journal of AIDS Research*, 13:3, 197-204, DOI: [10.2989/16085906.2014.907818](https://doi.org/10.2989/16085906.2014.907818) s. 198.

J. Corbin, Intersections of context and HIV/AIDS in sub-Saharan Africa: what can we learn from feminist theory?; *Perspectives in Public Health*, Vol. 132, No. 1, pp. 8-9, DOI: [10.1177/1757913911430909](https://doi.org/10.1177/1757913911430909)

Webbsidor:

International AIDS society, The gender gap into HIV response: Let's look beyond the obvious, 2013, <http://blog.iasociety.org/>

UNAIDS, aidsinfo, <http://aidsinfo.unaids.org/#>

UNAIDS, <http://.unaids.org>

United Nations, <http://www.un.org>